QURAN (FINNISH)

36 - YAA-SIIN (Jaa siin:n suura)

1. Oi ihminen!

2. Kautta Koraanin, jonka viisaus tÃ¤yttÃ¤Ã¤,

3. olethan totisesti yksi sananjulistajista

4. ja vaellat oikealla tiellÃ¤.

5. TÃ¤ssÃ¤ on ilmoitus mahtavalta, laupiaalta,

6. jotta voisit varoittaa kansaa, jonka esi-isiÃ¤ ei varoitettu ja joka on vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

7. Sana on kÃ¤ynyt todeksi, ettÃ¤ enin osa heistÃ¤ on uskon hylÃ¤nnyt.

8. Kahleet Me olemme totisesti kietonut heidÃ¤n kaulansa ympÃ¤ri aina heidÃ¤n leukansa korkeudelle, niin ettÃ¤ heidÃ¤n pÃ¤Ã¤nsÃ¤ ovat pystyyn pÃ¶nkitetyt.

9. Ja Me olemme asettanut esteen heidÃ¤n eteensÃ¤ ja esteen heidÃ¤n taaksensa sekÃ¤ heittÃ¤nyt verhon heidÃ¤n ylitsensÃ¤ peittÃ¤en heidÃ¤n nÃ¤kÃ¶nsÃ¤.

10. YhdentekevÃ¤Ã¤ on heille varoitatko heitÃ¤ vai et, sillÃ¤ he eivÃ¤t usko.

11. Varoittaa voi vain sitÃ¤, joka nuhteesta vaarin ottaa ja sisimmÃ¤ssÃ¤Ã¤n Armahtajaa pelkÃ¤Ã¤; sellaiselle julista anteeksiantoa ja suurta palkintoa.

12. Totisesti Me herÃ¤tÃ¤mme kuolleet eloon ja pidÃ¤mme kirjaa kaikista heidÃ¤n teoistaan, jopa heidÃ¤n jalkojensa jÃ¤ljistÃ¤kin; ja kaiken tÃ¤mÃ¤n olemme selvÃ¤sti kirjoittanut.

13. EsitÃ¤ heille vertaus sen kaupungin asukkaista, johon sanansaattajamme saapuivat.

14. Kun Me lÃ¤hetimme kaksi heidÃ¤n luoksensa, torjuivat he pois nÃ¤mÃ¤, ja kun Me vahvistimme heitÃ¤ kolmannella ja kaikki vakuuttivat: Â»Me olemme totisesti (Jumalan) julistajiaÂ»,

15. Niin he sanoivat: Â»Ette ole muuta kuin kuolevaisia, kuten me itsekin, eikÃ¤ hyvÃ¤ Jumala ole mitÃ¤Ã¤n ilmoitustaan teille uskonut; te vain valehtelette.Â»

16. NÃ¤mÃ¤ vastasivat: Â»Herramme tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ varmasti olemme HÃ¤nen julistuksensa tuojia teille,

17. eikÃ¤ meillÃ¤ ole muuta mielessÃ¤mme kuin toimittaa perille selvÃ¤ viestimme.Â»

18. He sanoivat: Â»Me aavistamme teidÃ¤n tulostanne koituvan meille pahaa; ellette lakkaa, me kivitÃ¤mme teidÃ¤t ja tuotamme teille tuskallisen lopun.Â»

19. NÃ¤mÃ¤ selittivÃ¤t: Â»ItsestÃ¤nne teistÃ¤ kohtalonne johtuu eikÃ¤ siitÃ¤, ettÃ¤ me teitÃ¤ varoitamme. Totisesti olette mieletÃ¶ntÃ¤ vÃ¤keÃ¤.Â»

20. Silloin riensi sinne juosten erÃ¤s mies ja huusi: Â»Kansa, ota vaari viestintuojista;

21. seuratkaa sitÃ¤, joka ei pyydÃ¤ palkkiota teiltÃ¤, sillÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t ovat oikean tien vaeltajia.

22. MistÃ¤ syystÃ¤ en palvelisi HÃ¤ntÃ¤, joka antoi minulle elÃ¤mÃ¤n? HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤hÃ¤n teidÃ¤tkin jÃ¤lleen palautetaan.

23. Omaksuisinko HÃ¤nen lisÃ¤kseen jumalia, joiden suojelus ei minua vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n auttaisi ja jotka eivÃ¤t kykenisi minua

pelastamaan, jos hyvÃ¤ Jumala minulle lÃ¤hettÃ¤isi koettelemuksen.

24. Silloinhan olisin ilmeisesti harhassa.

25. MinÃ¤ totisesti uskon teidÃ¤n Herraanne, ja siksi kuulkaa minua!Â»

26. Ja sana tuli: Â»Astu sisÃ¤Ã¤n autuuden tarhaan!Â» HÃ¤n sanoi: Â»Voi, jospa kansani tietÃ¤isi,

27. miksi Herra antoi minulle anteeksi ja liitti minut armoitettujen joukkoon!Â»

28. Ja tÃ¤mÃ¤n todistajan puhuttua Me emme taivaasta syÃ¶ssyt tÃ¤mÃ¤n kansan pÃ¤Ã¤lle enkelien rankaisevaa joukkoa; niin emme kostoamme lÃ¤hetÃ¤.

29. Ei muuta tapahtunut, kuin Ã¤Ã¤ni kuului, ja katso, he vaikenivat.

30. Voi nÃ¤itÃ¤ palvelijoita! Milloin sananjulistaja saapuukin heidÃ¤n tykÃ¶nsÃ¤, he vain pilkkaavat hÃ¤ntÃ¤.

31. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, kuinka monta sukupolvea Me olemme jo ennen heitÃ¤ tuhonnut siksi, etteivÃ¤t he kÃ¤Ã¤ntyneet lÃ¤hettilÃ¤ittemme puoleen.

32. Ja ne kaikki tuodaan varmasti MeidÃ¤n eteemme.

33. Heille olkoon tunnusmerkiksi kuollut maa. Me vuodatamme siihen eloa ja nostamme siitÃ¤ esiin viljaa, jota he syÃ¶vÃ¤t.

34. Ja Me kasvatamme palmupuistoja sekÃ¤ viinitarhoja ja Me vedÃ¤mme esille lÃ¤hteitÃ¤ sitÃ¤ kastelemaan,

35. jotta he sÃ¶isivÃ¤t sen hedelmiÃ¤ sekÃ¤ mitÃ¤ heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ valmistaneet ovat. EikÃ¶ heidÃ¤n siis tule olla kiitollisia?

36. Ylistys HÃ¤nelle, joka loi kaiken, mitÃ¤ maasta kasvaa, sekÃ¤ heidÃ¤n tuntemansa lajit ettÃ¤ nekin, joita he eivÃ¤t tunne.

37. YÃ¶kin on heille tunnusmerkkinÃ¤. YÃ¶stÃ¤ vedÃ¤mme pÃ¤ivÃ¤n erilleen, ja katso, pimeys peittÃ¤Ã¤ heidÃ¤t.

38. Aurinkokin kulkee vain mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn ratansa, noudattaen kaikkivaltiaan, kaikkitietÃ¤vÃ¤n kÃ¤skyÃ¤.

39. Kuulle Me olemme sen vaiheet mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, kunnes se muuttuu vanhan, kuivan palmunoksan nÃ¤kÃ¶iseksi.

40. EikÃ¤ auringon ole sallittu kulkea kuuta nopeammin, yhtÃ¤ vÃ¤hÃ¤n kuin yÃ¶n on sallittu niellÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤; vaan kaikki kulkee omaa rataansa.

41. VielÃ¤ on sekin heille tunnusmerkiksi, ettÃ¤ Me annamme laivojen kantaa heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤Ã¤n

42. ja muitakin aluksia olemme heille luonut, joilla he voivat matkustaa,

43. vaikka Me voisimme, jos tahtoisimme, hukuttaa heidÃ¤t veteen, eikÃ¤ heille lÃ¶ytyisi pelastajaa eikÃ¤ pakotietÃ¤,

44. mutta armostamme Me sallimme heidÃ¤n elÃ¤Ã¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti.

45. Heille sanotaan: Â»Varokaa sitÃ¤, mikÃ¤ on teillÃ¤ edessÃ¤nne, ja varokaa sitÃ¤, mikÃ¤ on takananne, jotta armo tulisi osaksenne.

46. Ja heidÃ¤n Herransa viesteistÃ¤ tuskin yksikÃ¤Ã¤n heille saapuu heidÃ¤n sitÃ¤ hylkÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤.

47. Ja kun heille sanotaan: Â»Uhratkaa siitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on teille suonut!Â», niin uskottomat sanovat uskovaisille: Â»Miksi olisi meidÃ¤n ruokittava niitÃ¤, jotka Jumala kuitenkin voisi ravita, jos vain tahtoisi? Te olette ilmeisen harhan vallassa.Â»

48. Ja vielÃ¤ he kysyvÃ¤t: Â»Koska oikeastaan tulee tapahtumaan se, millÃ¤ te meitÃ¤ uhkaatte, jos totta puhutte?Â»

49. HeitÃ¤ odottaa vain Ã¤killinen Ã¤Ã¤ni, joka heidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ vielÃ¤ heidÃ¤n vÃ¤itellessÃ¤Ã¤n keskenÃ¤nsÃ¤.

50. EivÃ¤t he ehdi edes jÃ¤lkisÃ¤Ã¤dÃ¶stÃ¤nsÃ¤ tehdÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ perheittensÃ¤ luo kiiruhtaa.

51. Ja kun pasuunoihin puhalletaan, niin, katso, he rientÃ¤vÃ¤t haudoistaan Herransa luo.

52. Ja he sanovat: Â»Voi meitÃ¤, kuka on meidÃ¤t nostanut nukkumasijoiltamme ? TÃ¤mÃ¤nhÃ¤n Armahtaja meille lupasi, ja

HÃ¤nen sanansaattajansa ovat julistaneet totuutta.Â»

53. Ja vain Ã¤Ã¤ni kajahtaa, ja katso, heidÃ¤t kaikki tuodaan MeidÃ¤n eteemme,

54. eikÃ¤ sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tehdÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ainoallekaan sielulle; teille punnitaan vain sen mukaan, kuin tekonne ansaitsivat.

55. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ovat paratiisin asukkaat autuaallisissa toimissaan.

56. Vaimojensa seurassa he ovat varjossa levÃ¤ten istuimillaan.

57. SiellÃ¤ nauttivat he hedelmiÃ¤ ja heillÃ¤ on kaikkea, mitÃ¤ haluavat.

58. Â»Rauhaa!Â» on heille laupiaan Herran tervehdys.

59. Mutta te, vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t, vÃ¤istykÃ¤Ã¤ loitolle tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤!

60. EnkÃ¶ MinÃ¤ velvoittanut teitÃ¤, Aadamin lapset, olemaan palvelematta perkelettÃ¤? Totisesti hÃ¤n on teidÃ¤n ilmivihollisenne.

61. Ja enkÃ¶ sen sijaan kÃ¤skenyt palvelemaan Minua ollaksenne oikealla tiellÃ¤.

62. Onhan perkele totisesti johtanut harhaan lukuisia sieluja joukostanne. Kuinka ette sittenkÃ¤Ã¤n Ã¤lynneet?

63. TÃ¤mÃ¤ on helvetti, jolla teitÃ¤ uhattiin.

64. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ nyt siihen tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ epÃ¤uskonne tÃ¤hden.

65. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ sinetÃ¶imme Me heidÃ¤n suunsa, mutta heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ tulevat meille huitoen puhumaan sekÃ¤ jalkansa heidÃ¤n ansaitsemastaan todistamaan.

66. Ja jos Me tahdomme, voimme puhkaista heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤; silloin vasta he pyrkisivÃ¤t lÃ¶ytÃ¤mÃ¤Ã¤n tien, mutta kuinka he nÃ¤kisivÃ¤t?

67. Samoin voisimme varmasti, jos tahtoisimme, heidÃ¤t siihen paikkaan jÃ¤hmettÃ¤Ã¤, niin etteivÃ¤t he voisi edemmÃ¤ksi pÃ¤Ã¤stÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ takaisin palata.

68. Jos Me jollekulle suomme pitkÃ¤n iÃ¤n, Me annamme hÃ¤nen vartensa kÃ¶yristyÃ¤; eivÃ¤tkÃ¶ he ymmÃ¤rrÃ¤?

69. EmmekÃ¤ ole hÃ¤nelle (profeetalle) runoilua opettanut, sillÃ¤ hÃ¤nelle se ei ole soveliasta. HÃ¤nen sanottavansa on vain varoitus ja selvÃ¤ Koraani.

70. HÃ¤nen on varoitettava jokaista, joka elÃ¤Ã¤ haluaa, ja julistetun sanan on osoittauduttava voimakkaaksi uskottomia vastaan.

71. EivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, ettÃ¤ Me olemme luonut heille karjan luontokappaleittemme joukosta ja totuttanut sen heidÃ¤n alaisuuteensa?

72. Ja me olemme pannut kotielÃ¤imet heitÃ¤ tottelemaan, niin ettÃ¤ he muutamilla ajavat ja muutamia kÃ¤yttÃ¤vÃ¤t ruoaksensa.

73. TÃ¤stÃ¤ kaikesta heille on etua ja he saavat niistÃ¤ juomiakin; eivÃ¤tkÃ¶ he osaa tÃ¤stÃ¤kÃ¤Ã¤n kiittÃ¤Ã¤?

74. Mutta he ovat omaksuneet itselleen jumalia ainoan Jumalan rinnalle, saadakseen heiltÃ¤ apua.

75. Mutta nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t kykene heitÃ¤ auttamaan, vaikka niitÃ¤ on laumoittain.

76. TÃ¤stÃ¤ syystÃ¤ Ã¤lÃ¤ anna heidÃ¤n puheensa itseÃ¤si huolestuttaa; Me tiedÃ¤mme, mitÃ¤ he tekevÃ¤t salaa ja mitÃ¤ toimivat julkisesti.

77. EikÃ¶ ihminen ole huomannut, ettÃ¤ Me olemme luonut hÃ¤net pienestÃ¤ elonidusta? Ja katso, kohta hÃ¤n on valmis kanssamme kiistelemÃ¤Ã¤n.

78. Ja hÃ¤n laittaa MeidÃ¤n kaltaisiksemme tarkoitettuja kuviaan unohtaen oman luomisensa. HÃ¤n sanoo: Â»Kuka pystyy

elÃ¤mÃ¤n paluttamaan luihin, kun ne jo ovat lahonneet?Â»

79. Sano: Â»HÃ¤n niihin elÃ¤mÃ¤n palauttaa, joka ne alkujaankin elÃ¤mÃ¤Ã¤n synnytti, sillÃ¤ HÃ¤n sulkee itseensÃ¤ koko luomakunnan.

80. HÃ¤n, joka loi teille tulen, joka voi vihreÃ¤ssÃ¤ puussakin palaa, niin ettÃ¤ sytykkeillÃ¤ sitÃ¤ jatkaa saatatte.

81. EikÃ¶ HÃ¤n, joka loi taivaat ja maan, kykene niiden kaltaisia luomaan? Totisesti! HÃ¤nhÃ¤n on kaiken Luoja, taituri.

82. Kun HÃ¤n jotakin aikoo, riittÃ¤Ã¤, ettÃ¤ HÃ¤n kÃ¤skee: Â»Tulkoon!Â» niin se tulee.

83. SentÃ¤hden ylistys olkoon HÃ¤nelle, jonka kÃ¤sissÃ¤ on valta kaiken yli ja jonka tykÃ¶ kaikki palautetaan aikanaan.